

U POVODU POČETKA »RIMSKE« FAZE BEATIFIKACIJE BRATA BONIFACIJA IVANA PAVLETIĆA Od sluge Božjega »svi nešto pozitivno dobivaju, svi se oplemenjuju«

Darko Grden :: 17. 04. 2023.

U povodu završetka biskupijske faze u procesu beatifikacije sluge Božjega Bonifacija Ivana Pavletića, u Rimu 10. ožujka, Glas Koncila kontaktirao je s postulatorom kauze Paolom Vilottom, vjernikom laikom, povjesničarom po osnovnoj struci, koji već niz godina vodi kauze Družbe sinova Bezgrješnoga Začeća, kojoj je pripadao brat Bonifacije. Razgovor je održan upravo na dan kad je postulator, izvršivši važan dio svoje zadaće, predao dokumente prikupljene u biskupijskoj fazi Dikasteriju za kauze svetih i blaženih u Vatikanu. U izvještaju o završetku biskupijskoga procesa Glas Koncila je objavio postulatorova razmišljanja koja su se odnosila na prošlost, na ono što je učinjeno u biskupijskoj fazi. No veći dio razgovora zapravo se odnosi na budućnost.

Što slijedi u Vatikanu?

Vilotta je ukratko opisao proces na razini Kongregacije za kauze svetih i blaženih. »Slijedi niz pravnih čina, poput zahtjeva za otvaranjem dokumenata. Potom se dokumenti uvezuju, a onda dolaze na prvu instancu, gdje se proučava njihova pravna valjanost, tj. ispituje se jesu li za vrijeme biskupijske faze poštovane sve norme koje predviđa kanonsko pravo. Potom se među službenicima Dikasterija za kauze svetih i blaženih imenuje relator. Relator i postulator pristupaju izradi knjige koja je od temeljne važnosti za slučaj, takozvane '*Positio* o životu, krjepostima i glasu svetosti', u kojoj se prema određenoj metodologiji predstave svi dokumenti koji su prikupljeni tijekom biskupijske faze. O slučaju će, na temelju '*Positio*', najprije raspravljati komisija sastavljena od povjesničara. Ako njihova ocjena bude pozitivna, dokument će razmatrati tim sastavljen od devet teologa, čiji rad koordinira 'promicatelj vjere', jedan od viših službenika spomenutoga dikasterija. Sljedeći je korak, jasno ako teološka komisija dade pozitivno mišljenje o slučaju, komisija sastavljena od članova Kongregacije, a to su kardinali i biskupi. Posljednju i jedinu uistinu mjerodavnu riječ ima Papa, koji odobrava objavljivanje dekreta o herojskim krjepostima te utvrđuje 'venerabilitas', dostojnost čašćenja sluge Božjega«, opisao je dobar dio hoda koji slijedi postulator Vilotta. Taj hod može trajati godinama, pa i desetljećima.

Apsolutno aktualan

Za beatifikaciju je prema sadašnjim normama potrebno još i čudo na zagovor sluge Božjega »koje se dogodilo nakon njegove smrti«, za razliku od kanonizacije kad se čudo mora dogoditi nakon proglašenja blaženim. U slučaju sluge Božjega brata Bonifacija Pavletića mogla bi, dakle, biti

upotrebljiva neka svjedočanstva o molitvama uslišanim na zagovor sluge Božjega koja su prikupljena tijekom biskupijske faze istrage.

Postulator Paolo Vilotta: »Prirodno je da mjesna Crkva ili redovnička zajednica teži za beatifikacijom i kanonizacijom svojih članova. No u kauzi je prije svega uvijek dobro isticati prigodu koja se stvara tijekom procesa. To je prigoda za uključivanje ljudi, za stvaranje molitvenih skupina, za približavanje ljudi Crkvi... Ljudi koji se susreću s uzorom ne mogu a da nešto dobro od njega ne prime«

Takvih svjedočanstava ima, ona se sada razmatraju, uglavnom s kliničkoga aspekta, no sugovornik kaže da se još ne može govoriti o nečem konkretnijem ili nečem službenom. U čitavu je postupku, a posebno kad je riječ o mogućem čudu, potrebna »razboritost«, kaže Vilotta.

Osim toga, prvo čudo za njega je kad papa potvrdi herojske krjeposti i dostoјnost čašćenja. Jer upravo su Bonifacijeve krjeposti »srce« kauze. »Osoba Pavletićeve razine može biti 'stara' s obzirom na godine koje su protekle od njezina života, ali je mlada po svježini svjetla kojim zrači. Svetački likovi poput njega apsolutno su aktualni. Možemo ga uvrstiti u svijet rada zbog njegove poniznosti i odgovornosti u radu; u perspektivu nade za mnoge bolesne s obzirom na način kako je on živio svoju bolest... Mislim da brat Bonifacije ima mnogo toga što upravo našemu zapadnomu svijetu nedostaje. Stoga ima što reći kako mjesnoj Crkvi tako i Družbi sinova Bezgrješnoga Začeća. Družba je raširena po svem svijetu, tako da preko nje sluga Božji na neki način biva prisutan i u univerzalnoj Crkvi. Štoviše, njegova poruka nije nadahnjujuća samo za nas kršćane, nego uistinu može progovoriti svakomu«, kaže postulator.

»Kauza nije Svjetsko prvenstvo«

Na napomenu da se na beatifikaciju ili kanonizaciju često gleda kao na postignuće i uspjeh sugovornik kaže: »Kauza nije Svjetsko prvenstvo, nije Liga prvaka. Ne smijemo je promatrati kao trofej. Sluga Božji zapravo je već svet, već je kod Boga. I Crkva ne kaže 'činimo nekoga svetim', nego kaže da ga 'kanonizira', uvrštava u kanon, popis tek nekih od svih svetih na nebu, čije životno svjedočanstvo posebno svijetli. Jasno, prirodno je da mjesna Crkva ili redovnička zajednica teži za beatifikacijom i kanonizacijom svojih članova. No u kauzi je prije svega uvijek dobro isticati prigodu koja se stvara tijekom procesa. To je prigoda za uključivanje ljudi, za stvaranje molitvenih skupina, za približavanje ljudi Crkvi – kao što i čini o. Marijano Passerini kod vas u Hrvatskoj. Ljudi koji se susreću s uzorom ne mogu a da nešto dobro od njega ne prime: u moralnom smislu, na razini obitelji, ili mladi koji se okupljaju na molitvu, možda pokreću i neke karitativne ili druge inicijative. Proces je prigoda i za promicanje zvanja, možda redovničkih. Proces ima i širu kulturnu vrijednost. Primjerice, proučavanjem životne priče mladoga Bonifacija jača interes i za njegov rodni grad Kutinu. Svi nešto pozitivno dobivaju, svi se oplemenjuju, ne samo vjernici. Beatifikacija je u čitavom tom procesu kao šlag na torti, no smatram da je važan upravo ovaj živi pokret koji je uvijek pozitivan i konstruktivan. Također je važno da se taj pokret događa uz znanje i suglasnost crkvenih vlasti, koje jamče za njegovu zdravu crkvenost. Ukratko, srce kauze sada je Rim, no njegov se

puls događa u živoj Crkvi, prije svega u Hrvatskoj i u kućama Sinova Bezgrješnoga Začeća diljem svijeta.«

Mnogi se mogu moliti po Bonifacijevu zagovoru

Dio je toga živoga pokreta i molitva po Bonifacijevu zagovoru, kaže postulator. Upućuje na službenu molitvu koja je, s odobrenjem crkvenih vlasti, tiskana na poleđini sličice s Bonifacijevim likom. Molitva se obraća Bogu da po zagovoru sluge Božjega udijeli molitelju neku milost. »Može to biti molitva za neku milost koja je po našim ljudskim mjerilima velika. No Bonifacijev zagovor može tražiti i mladić ili djevojka koji idu na ispit. Uistinu, mnogo je ljudi i mnogo je situacija u kojima se može prepoznati duhovna blizina s mladićem koji se radom i učenjem probijao u životu, kojega je to nastojanje odvelo u bijeli svijet, koji se borio kako bi razlučio svoj duhovni poziv, kako bi ga onda živio s toliko ljubavi i odgovornosti da je sam utemeljitelj družbe Luigi Maria Monti, blaženik Katoličke Crkve, prepoznao u njemu veličinu te mu je povjerio brigu za novake; brigu za duše mladih ljudi«, kaže postulator Vilotta.